

Επιλέγω και αντιγράφω σκέψεις (βιβλιογραφικές κρίσεις, για την ακρίβεια) του συνοδοιπόρου στις φιλόξενες σελίδες της «Ελευθερίας», Θανάση Μπαντέ: **«μετέωροι άνθρωποι που στροβιλίζονται σε μια ανεξέλεγκτη δίνη, προσπαθώντας να περισώσουν την προσωπική τους αξιοπρέπεια...Βιώνοντας, καθημερινά, τη συλλογική νεύρωση και παρασυρόμενοι από αυτήν... χωρίς ψευδαισθήσεις, βαδίζοντας στην τύχη... με απόλυτη επίγνωση της ολοκληρωτικής ήττας τους... συνεχίζοντας να ζουν γεμάτοι αντιφάσεις, κάνοντας την οδύνη απόγνωση...»**

Συνεχίζω με ένα απόσπασμα κειμένου της Τ. Καραϊσκάκη στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: **«Μια μαύρη κουρτίνα εμποδίζει τη θέα των ατομικών και συλλογικών οριζόντων, ωθώντας τη σιωπηρή και μη πλειοψηφία σε κρίσεις αβάσταχτης απόγνωσης».**

Κλείνω την επιλεκτική σταχυολόγηση με τον Νίκο Ξυδάκη, και πάλι από την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: **«Ακόμη κι αν δεν οργιάζαν οι φήμες περί χρεοκοπίας, οι γερμανικές απειλές και τα σενάρια επόμενης μέρας, το Σαββατοκύριακο οι περισσότεροι Έλληνες σφράγισαν μέσα τους ότι η κατάσταση βρίσκεται στο σημείο μηδέν... Η ατμόσφαιρα: πολεμική, αλλά και απόγνωσης».**

Τρία κείμενα γραμμένα με χρονική απόκλιση λίγων μόνο ημερών. Από διαφορετική αφετηρία ορμώμενα, αλλά με κοινή αναφορά σε μια έννοια που δείχνει να διαδραματίζει κυρίαρχο ρόλο στην τρέχουσα πραγματικότητα: Απόγνωση.

Ανυπεράσπιστοι απέναντι στο φόβο και την ανασφάλεια, με τη «δαμόκλειο σπάθη» της χρεοκοπίας να επικρέμεται πάνω από τα κεφάλια μας, με την πολιτική ηγεσία της Ελλάδας και της Ευρώπης να μας σπρώχνει με απίστευτη ωμότητα ολοένα και βαθύτερα στον απύθμενο πάτο της οικονομικής ασφυξίας, σερνόμαστε σ' έναν δρόμο που δεν φαίνεται να έχει διέξοδο.

Κατάσταση γενικευμένου πλην ανομολόγητου πανικού. Πρόσωπα σκυθρωπά, χέρια σφιγμένα, σκέψεις δύσθυμες, λόγια μετρημένα. Τα πλέον δυσοίωνα σενάρια παίρνουν και δίνουν. Μια ολόκληρη κοινωνία παραδομένη άνευ όρων στον «ολετήρα» της «εξυγίανσης» των οικονομικών μεγεθών. Εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας στα πρόθυρα της οικονομικής εξαθλίωσης.

«Η Ελλάδα βρίσκεται σε κατάσταση (ακήρυκτου) πολέμου, ισχυρίζονται, εντελώς ανενδοίαστα, οι πολιτικοί μας ταγοί («κατά σύμπτωση, πρωταίτιοι του «πολέμου»). Και, ως γνωστόν, ο πόλεμος τρέφεται από το αίμα των αμάχων και των οικονομικά ασθενέστερων. Ανεργία, ύφεση και έλλειψη προοπτικής σπρώχνουν ολόκληρες πληθυσμιακές ομάδες στο περιθώριο της κοινωνικής και οικονομικής ζωής. Ενώ όσοι μπορούν ακόμη και ανθίστανται ζουν καθημερινά με τον εφιάλτη της επόμενης ημέρας.

Η Ελλάδα έχει καταστεί ένα πειραματικό εργαστήριο ή ακόμη χειρότερα έχει μετατραπεί σε μία τεράστια προκρουστική κλίνη, πάνω στην οποία δοκιμάζονται οι αντοχές των ανθρώπων της. Αντοχές που όταν υπερβούν τα όριά τους (αν δεν τα έχουν υπερβεί ήδη) θα οδηγήσουν με μαθηματικό τρόπο στην εκδήλωση τόσο ακραίων καταστάσεων, που ο πετροπόλεμος με τα MAT θα θυμίζει παιχνίδι αλάνας.

Και τότε θα είναι πολύ αργά για δάκρυα.